Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31625
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

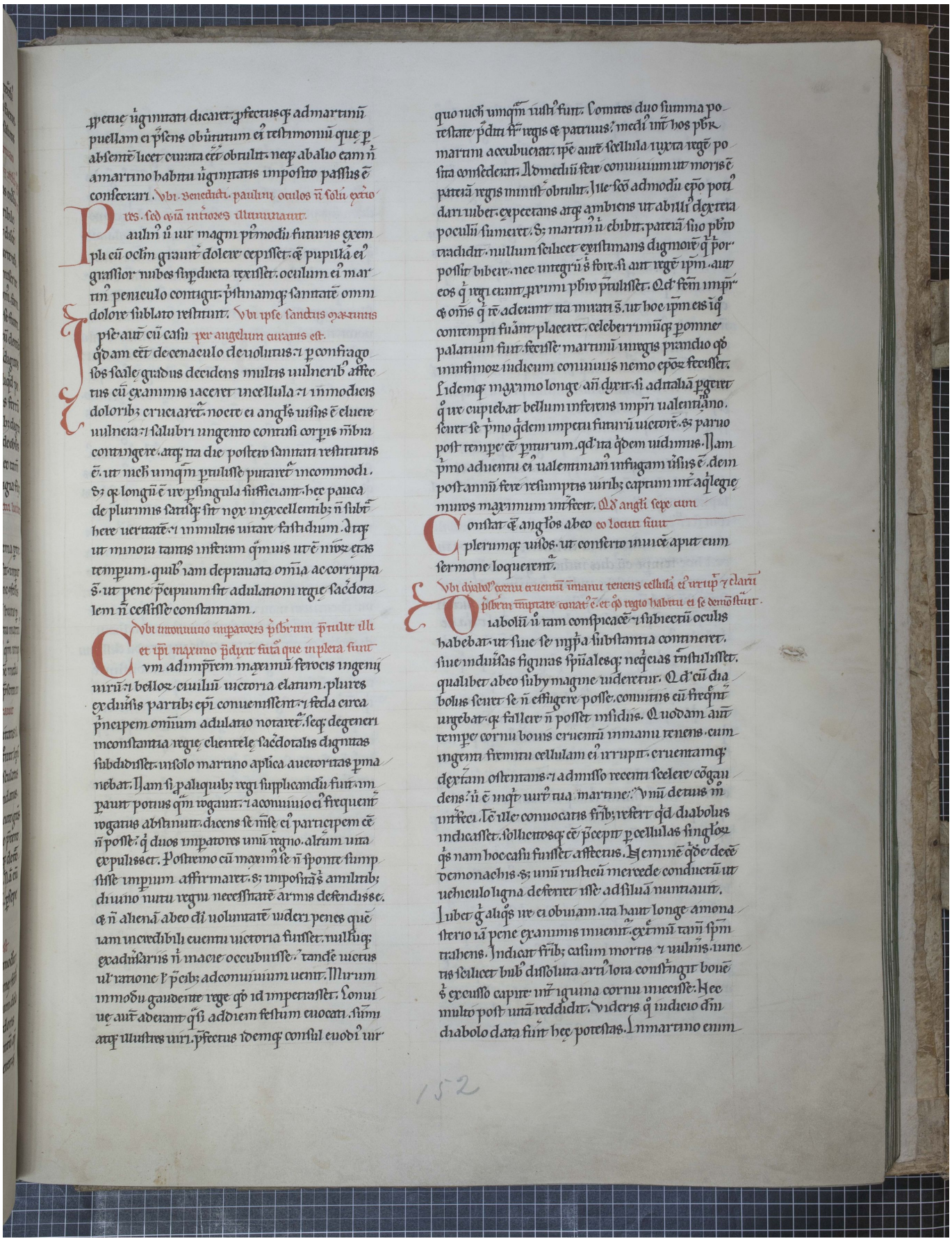

ꝑtenue ůginitati dicaret. ꝑfectus q̃ad martinũ puellam ei p̃sens obůtuum ei testimoniũ que ꝑ absentẽ licet curata eet obtulit. neq̃ ab alio eam n̄ a martino habitu ůginitatis impositio passus ẽ consecrari. Vbi benedicti paulum oculos n̄ solũ exo

PTes. sed q̃ ꝑ tiores illuminauit.

aulum ů uir magni ꝑmodii futurus exemꝑli cũ oclm graui dolere cepisset. et pupillã ei grauior nubes suꝑducta texisset. oculum ei martin periculo contigit. ꝑstinam q̃ sanitate omni dolore sublato restituit. Vbi ipse sanctus q̃ ꝑ tunis

Ipse aut cũ casu per angelum curatus est.

q̃dam eet de cenaculo deuolutus. ⁊ ꝑ confragos scale gradus decidens multis uulneribꝰ affectus cũ exanimis iaceret incellula. ⁊ in modicis doloribꝰ cruciaretur. nocte ei angls iussis ẽ eluere uulnera. ⁊ salubri ungento contusi corpis mbra contingere. atq̃ ita die postea sanitati restituitus ẽ. ut nch unq̃m ꝑtulisse putaret incommodi. s; q̃ longũ ẽ ure ꝑsingula sufficiant. hec pauca de plurimis satis q̃ sit. nox in excellentib; n̄ subtẽ here ueritate. ⁊ in multis uitare fastidium. d̃ ꝑ ut minora tantis inferam q̃m uis ut ẽ nr̃ ꝑ etas tempum. quib̃ iam deprauata omia accorrupta s̄. ut pene ꝑcipuum sit adulationi regie sacdotalem n̄ cessisse constantiam.

Cvbi imperatores ꝑsbiterum ꝑtulit illi et ipi maximo ꝑdixit futa q̃ que impleta sunt

vm ad imprem maximũ ferocis ingenii uirũ. ⁊ bellorꝰ ciuiliũ victoria elatum. plures ex duĉis partib; epi conuenissent. ⁊ secta circa ꝑcipem omium adulatio notaret. seq̃ degeneri inconstantia regie clientele sacdotalis dignitas subdidisset. in solo martino aplica auctoritas ꝑmanebat. Nam si paliquib; regi supplicandu fuit. impauit potius q̃m rogauit. ⁊ a conuiuio ei frequentẽ rogatus abstinuit. dicens se nisi ei participem eet n̄ posse. q̃ duos imperatores unũ regno. alterũ urbe expulisset. Postremo cũ maxm̃ se n̄ sponte suꝑstisse imperium affirmaret. s; imposita s̄ armis; diuino nutu regni necessitate armis defendisse. et n̄ alienã abeo di uolunte uideri penes quẽ iam incredibili euentu victoria fuisset. nullq̃ exadulatis n̄ macie occubuisse. tandẽ uictus ut ratione l ꝑcib; ad conuiuium uenit. Illum in modu gaudente rege q̃d id imperasset. Conuiue aut aderant q̃si addiem festum euocati. summi atq̃ illustres uiri. ꝑfectus idemq̃ consul euodi uir quo ruch unq̃m iusti fuit. Comites duo summa potestate ꝑditi fr̃ regis et patruus. medi int̃ hos ꝑbr martinũ accubuerat. ipe aut sellula iuxta regẽ posita consederat. Ad medii fere conuiuium ut moris ẽ patrũã regis minist obtulit. Iste seo admodũ epo potũ dari iubet. expectans atq̃ ambiens ut abilli dextera poculũ sumeret. s; martin ů ebibit. paterã suo ꝑbiu tradidit. nullum scilicet existimans dignior q̃ ꝑ possit bibere. nec integrũ s̄ fore. si aut regẽ ipm. aut eos q̃ regi erant. prius ꝑbiu ꝑtulisset. Qd̃ fem impr et omis q̃ ꝑ aderant ita miran s̄. ut hoc ipm eis iq̃ contempti suam placeret. celebrium q̃ omne palatium fuit. fecisse martinũ in regis prandio q̃d minimoꝰ iudicium conuiuis nemo epoꝰ fecisset. Lidemq̃ maximo longe aliter dixit. si adtalũ pgeret q̃ ure cupiebat bellum inferens impri ualentiano. senet se ꝑmo q̃dem imperii fuiri uictorẽ. s; paruo post tempe et ꝑtuum. qd̃ ita q̃dem uidimus. Nam ꝑmo aduenti ei ualentinian in fugam usus ẽ. dem postamũ fere resumptis uiribꝰ captum int̃ a q̃legie muros maximum interfecit. Qd̃ angli sepe cum

Constat et angl̃os abeo eo locum fuit

plerumq̃ uisos. ut conserto inuicẽ apiet cum sermone loqueretur.

Vbi diabol̃ cornu cruentũ in manu tenens cellulã ei urup̃ ⁊ clarũ ꝑbiem ꝑtrare conat ẽ. et q̃d regio habitu ei se demõstrat.

Diabolũ ů tam conspicace. ⁊ subiectũ oculis habebat. ut siue se ipa substantia contineret. siue induĉis signis spiãlesq̃ neq̃cias tinstituisset. qualibet abeo subymagine uideretur. Qd̃ cũ diabolus sentet se n̄ effigere posse. continis eũ frequẽ ungebat. et fallere n̄ posset insidiis. Quodam aut tempe cornu bouis cruentũ in manu tenens. cum ingenti fremitu cellulam ei irrupit. cruentamq̃ dextam ostentans. ⁊ admisso recenti scelere cõgaudens. ů ẽ inq̃t uirꝰ ita martine. vnũ detuis m̃ interfeci. Te ule conuocatis frib; refert q̃d diabolus indicasset. ſollicitosq̃ et ꝑcepit ꝑ cellulas singlos q̃s nam hoc casu fuisset affectus. Hemine q̃de decẽ demonachis. s; unũ rusticũ mercede conductũ ut uehiculo ligna deferret. iisse ad siluã nuntiauit. Iubet q̃ aliq̃s ire ei obuiam. ita haut longe a monasterio iã pene exanimis inuenit. extremũ tam spm trahens. Indicat frib; casum mortis. ⁊ uulnis. iumentis scilicet bub̃ dissoluta arti̇ lora constringit. bouẽ s̄ excusso capite int̃ iguina cornu incessit. Hec multo post uitã reddidit. Videris q̃ iudicio dni diabolo data fuit hec potestas. In martino enim